

ΑΡΙΘΜΟΣ ΑΠΟΦΑΣΗΣ 4273/2017
ΤΟ ΜΟΝΟΜΕΛΕΣ ΠΡΩΤΟΔΙΚΕΙΟ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
(ΕΙΔΙΚΗ ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΑ)

Αποτελούμενο από τη Δικαστή, Μαρία Βάσσιου, Πρωτοδίκη, που ορίστηκε από τον Πρόεδρο του Τριμελούς Συμβουλίου Διεύθυνσης του Πρωτοδικείου Πειραιώς και τη Γραμματέα Κούλα Κουντούρη.

Συνεδρίασε δημόσια στο ακροατήριό του, στις 07-06-2017, για να δικάσει την υπόθεση μεταξύ:

ΤΗΣ ΑΝΑΚΟΠΤΟΥΣΑΣ: Ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «.....» και τον διακριτικό τίτλο «..... Α.Ε.», (πρώην Α.Ε και διακριτικό τίτλο ... Α.Ε), η οποία εδρεύει στον Πειραιά και εκπροσωπείται νομίμως, η οποία παραστάθηκε στο ακροατήριο δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της, Στυλιανής ΤΣΑΡΤΣΑΛΗ.

ΤΗΣ ΚΑΘ' ΗΣ Η ΑΝΑΚΟΠΗ: Εταιρείας με την επωνυμία «...ΑΒΕΕ» και διακριτικό τίτλο «...ΑΒΕΕ», η οποία εδρεύει στην Αθήνα, οδός ... αριθμ. ..., νομίμως εκπροσωπούμενη, η οποία παραστάθηκε δια της πληρεξούσιας δικηγόρου της, Κωνσταντίνας ΠΟΥΡΝΑΡΑ.

Η ανακόπτουσα ζητεί να γίνει δεκτή η από 03-02-2014 με αριθμό κατάθεσης δικογράφου 691/03-02-2014 ανακοπή, η συζήτηση της οποίας ορίστηκε για τη δικάσιμο της 04-06-2015 και κατόπιν αναβολής για τη σημερινή δικάσιμο.

Κατά τη συζήτηση της υπόθεσης, οι πληρεξούσιες δικηγόροι των διαδίκων ζήτησαν να γίνουν δεκτά όσα αναφέρονται στα πρακτικά και στις έγγραφες προτάσεις τους.

ΜΕΛΕΤΗΣΕ ΤΗ ΔΙΚΟΓΡΑΦΙΑ
ΣΚΕΦΤΗΚΕ ΚΑΤΑ ΤΟ ΝΟΜΟ

Με την υπό κρίση ανακοπή, η ανακόπτουσα ζητεί για τους λόγους, που ειδικότερα εκθέτει σε αυτή, να ακυρωθεί η υπ' αριθμ. 183/2014 διαταγή πληρωμής του Δικαστού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς, με την οποία υποχρεώθηκε να καταβάλει στην καθ' ης, το συνολικό ποσό των 755.440,14 ευρώ, συμπεριλαμβανόμενων τόκων και εξόδων. Η κρινόμενη ανακοπή παραδεκτώς εισάγεται να συζητηθεί ενώπιον του Δικαστηρίου τούτου, που είναι καθ' ύλην και κατά τόπο αρμόδιο (άρθρο 632 § 1 εδ. α' ΚΠολΔ), κατά την προσήκουσα διαδικασία των πιστωτικών τίτλων (βλ. άρθρο 632 § 2 ΚΠολΔ, όπως αντικαταστάθηκε με το άρθρο 14 § 1 του ν. 4055/2012 που τέθηκε σε ισχύ από 2/4/2012), παρά το γεγονός ότι αυτή εισάγεται για να συζητηθεί κατά την τακτική διαδικασία, διότι στις περιπτώσεις που η διαφορά υπάγεται σε διάφορη διαδικασία από

αυτήν με την οποία εισάγεται προς εκδίκαση, το Δικαστήριο για λόγους οικονομίας, της δίκης και εφόσον είναι καθ' ύλην αρμόδιο και έχει τηρηθεί η τυχόν απαιτούμενη προδικασία, κρατεί την υπόθεση και τη δικάζει εφαρμόζοντας την προσήκουσα διαδικασία (ΕφΛαρ 252/2012, Δικογραφία 2012, 585, ΕφαΘ 1505/2010, ΕφαΔ 2010, 1385). Περαιτέρω, η κρινόμενη ανακοπή έχει ασκηθεί νομότυπα και εμπρόθεσμα (άρθρο 632 § 1 εδ. α' ΚΠολΔ, σε συνδυασμό με τα άρθρα 585 § 1 και 215 επ. ΚΠολΔ), καθόσον η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής επιδόθηκε στην ανακόπτουσα στις ΣΤ/30-01-2014 (βλ. την υπ' αριθμ. 5930 ΣΤ/30-01-2014 έκθεση επίδοσης του Δικαστικού Επιμελητή Αθηνών, Αθανάσιου Γεωργαντόπουλου ενώ επικυρωμένο αντίγραφο του δικογράφου της ένδικης ανακοπής, με συνημμένη πράξη κατάθεσης και προσδιορισμού δικασίμου επιδόθηκε στην καθής, εμπρόθεσμα στις 03-02-2014 (βλ. την υπ' αριθμ. 6425 Γ703-02-2014 έκθεση επίδοσης της Δικαστικής Επιμελήτριας Αθηνών, Παναγιώτας Γεωργαντά). Επομένως, πρέπει να γίνει τυπικά δεκτή και να ερευνηθεί περαιτέρω, προκειμένου να κριθεί αν είναι παραδεκτοί, νόμιμοι και βάσιμοι κατ' ουσία οι λόγοι της (άρθρο 633 § 1 ΚΠολΔ).

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 632 παρ. 1 και 633 παρ. 1 ΚΠολΔ, προκύπτει ότι οι λόγοι της ανακοπής, με τους οποίους οριοθετείται η δίκη της ανακοπής, είτε ανάγονται στην έλλειψη των τυπικών προϋποθέσεων για την έκδοση της διαταγής πληρωμής, είτε αφορούν στην ουσιαστική αμφισβήτηση της απαίτησης με την προβολή ανατρεπτικών ή διακωλυτικών ή αποσβεστικών ισχυρισμών. Εξάλλου, από τις διατάξεις των άρθρων 623 και 624 παρ. 1 του ΚΠολΔ προκύπτει ότι, για να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής για χρηματική απαίτηση ή απαίτηση παροχής χρεογράφων, η ύπαρξη της οποίας αποτελεί (ειδική διαδικαστική) προϋπόθεση για την έκδοσή της, πρέπει η απαίτηση και το οφειλόμενο ποσό χρημάτων ή χρεογράφων να αποδεικνύονται με δημόσιο ή ιδιωτικό έγγραφο (ΑΠ 40/ 1994 ΕλλΔνη 36. 337), όπως επίσης πρέπει η μεν απαίτηση να μην εξαρτάται από αίρεση, προθεσμία, όρο ή αντιπαροχή, το δε ποσό χρημάτων ή χρεογράφων που οφείλεται να είναι ορισμένο. Αν δεν συντρέχει η παραπάνω προϋπόθεση του νομίμως συντεταγμένου εγγράφου, τότε ο αρμόδιος κατά το άρθρο 625 του ΚΠολΔ δικαστής οφείλει να απορρίψει την αίτηση περί έκδοσης διαταγής πληρωμής για έλλειψη τυπικής προϋπόθεσης για την έκδοση της (Κ. Μπέης, Πολ.Δικ., άρθρο 632, σ. 235, Α. Σινανιώτης, Ειδικά Διαδικασίαι, έκδ. Β, σ. 154, 207-208, ΕΑ 7204/1985 ΝοΒ 33.1207, ΕΑ 9757/1982 ΕΕμπΔ 32.362). Η ακύρωση της διαταγής πληρωμής για το λόγο αυτό απαγγέλλεται λόγω διαδικαστικού απαραδέκτου, ανεξαρτήτως της ύπαρξης και της δυνατότητας απόδειξης της απαίτησης με άλλα αποδεικτικά μέσα. Περαιτέρω, εάν οι λόγοι της ανακοπής κατά διαταγής πληρωμής είναι μόνο τυπικοί, όπως η μη απόδειξη της απαίτησης και του ποσού αυτής εγγράφως, αντικείμενο της δίκης και κατά συνέπεια της δικαιοδοτικής κρίσης του δικαστηρίου που δικάζει την ανακοπή δεν καθίσταται και το ζήτημα της ύπαρξης ή μη της απαίτησης, για την οποία εκδόθηκε η διαταγή πληρωμής, αφού με μόνη τη διαπίστωση της βασιμότητας του τυπικού αυτού λόγου της ανακοπής, γίνεται δεκτό το αίτημα αυτής και ακυρώνεται άνευ έτερου η διαταγή πληρωμής, στη δίκη δέκτης ανακοπής δεν επανεκδικάζεται η υπόθεση καθολικά, αλλά μόνο στο μέτρο των υποβαλλόμενων λόγων ανακοπής (ΟΛΑΠ 10/1997 ΕλλΔνη 38.768, ΑΠ 124./2005 ΕλλΔνη 46.1668, ΕφαΘ 4987/2003 ΕλλΔνη 45.519). Εξάλλου, ενόψει της διάταξης του άρθρου 443 ΚΠολΔ, κατά την οποία για να έχει αποδεικτική δύναμη έγγραφο πρέπει να έχει την ιδίχειρη υπογραφής του εκδότη, δηλαδή εκείνου ο οποίος αναλαμβάνει υποχρεώσεις από το έγγραφο, τα

τιμολόγια, τα οποία στην αγορά εκδίδονται από εμπόρους για φορολογικούς κυρίως λόγους και τα οποία, όπως και τα δελτία αποστολής δεν θεωρούνται πιστωτικοί τίτλοι (ΕφΠειρ 1508/88 ΠειρΝ 1988.543, βλ. σχετ. Βαθρακοκόιλης ΚΠολΔ αρθρ. 623 αρ. 27), ούτε περιέχονται στα ρητά αναφερόμενα στα άρθρα 8 έπ. ΕμπΝ εμπορικά βιβλία, δεν έχουν δε αποδεικτική δύναμη για εκείνον στο όνομα του οποίου εκδόθηκαν, εφόσον δεν φέρουν την υπογραφή αυτού ή του νομίμου εκπροσώπου του αν εκδόθηκαν στο όνομα νομικού προσώπου. Με μόνα, επομένως, τα τιμολόγια δεν είναι δυνατή η έκδοση διαταγής πληρωμής γιατί δεν αποδεικνύεται από αυτά η κατάρτιση της σύμβασης, που αποτελεί την αιτία της χρηματικής απαίτησης. Αν όμως η κατάρτιση της σύμβασης αποδεικνύεται από άλλα έγγραφα συνοδευτικά αυτής, είναι δυνατόν να ζητηθεί η έκδοση διαταγής πληρωμής, καθόσον δεν αποκλείεται η έκδοση αυτής να στηρίζεται στο συνδυασμό περισσότερων εγγράφων να αρκεί να έχουν αποδεικτική δύναμη (ΑΠ 933/2011, Εφ.Αθηνών 6459/2008, ΕΑ 7438/1999 ΕλλΔνη 41,1387, ΕΑ 7702/1996 ΕλλΔνη 38.1613, ΕΑ 3436/1990 ΕλλΔνη 32.158). Στην προκειμένη περίπτωση, με τον πρώτο λόγο της κρινόμενης ανακοπής η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι η απαίτηση της καθ' ης δεν αποδεικνύεται από έγγραφα καθόσον: α) τα τιμολόγια βάσει των οποίων εκδόθηκε η ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής δεν έφεραν την υπογραφή του νομίμου εκπροσώπου της ούτε την εταιρική σφραγίδα της καθ' ης, β) από τα αποδεικτικά αποστολής και το ηλεκτρονικό απόσπασμα (extrait) της εταιρείας ταχυμεταφορών, που επίσης λήφθηκαν υπόψη για την έκδοση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής, δεν αποδεικνύεται ή παραλαβή και η αποδοχή των επίδικων τιμολογίων, διότι δεν γίνεται καταγραφή του περιεχομένου της αποστολής και επιπλέον δεν προσκομίστηκαν έγγραφα από τα οποία θα προέκυπτε ότι οι παραλήπτες των τιμολογίων ήταν νομίμως εξουσιοδοτημένοι να παραλαμβάνουν για λογαριασμό της ως άνω εταιρείας. Ο ανωτέρω λόγος είναι νόμιμος, στηριζόμενος στις διατάξεις που αναφέρονται στην αμέσως πιο πάνω μείζονα σκέψη και ως εκ τούτου πρέπει να ερευνηθεί περαιτέρω ως προς την ουσιαστική-βασισιμότητά του.

Από την ένορκη κατάθεση του μάρτυρα που εξετάστηκε με επιμέλεια της καθ' ης η ανακοπή, καθώς και από όλα τα έγγραφα, που προσκομίζονται μετ' επικλήσεως από αμφοτέρους τους διαδίκους-ενώπιον του παρόντος Δικαστηρίου, αποδεικνύονται τα ακόλουθα πραγματικά περιστατικά: Μεταξύ της ανακόπτουσας, ανώνυμης εταιρείας με την επωνυμία «... Α.Ε.», όπως μετονομάστηκε η ανώνυμη εταιρεία με την επωνυμία «... Α.Ε.», και της καθ' ης συνήφθησαν οι από 12-11-2010 και 29-07-2011 αντίστοιχα συμβάσεις πώλησης-αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας. Δυνάμει των ανωτέρω συμβάσεων, η ανακόπτουσα ανέλαβε την υποχρέωση να αγοράζει από την καθ' ης ηλεκτρική ενέργεια, σύμφωνα με τη νομοθεσία που διέπει την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας και τους όρους εκάστης σύμβασης, και η καθ' ης, σύμφωνα με τους ίδιους όρους ανέλαβε την υποχρέωση να πωλεί στην ανακόπτουσα ηλεκτρική ενέργεια, που θα παράγεται από φωτοβολταϊκούς σταθμούς της, οι οποίοι προσδιορίζονται ειδικότερα στις επιμέρους συμβάσεις (βλ. άρθρ. 1 των παραπάνω συμβάσεων). Περαιτέρω, οι αντισυμβαλλόμενες συμφώνησαν ότι ο υπολογισμός του τιμήματος της ηλεκτρικής ενέργειας που εγχύθηκε στο Σύστημα ή το Διασυνδεδεμένο Δίκτυο και απορροφήθηκε από αυτό θα γίνεται από την ανακόπτουσα, σύμφωνα με τον Κώδικα Διαχείρισης του Συστήματος και Συναλλαγών Ηλεκτρικής Ενέργειας, το Ν. 3468/2006 και τη λοιπή κείμενη νομοθεσία. Για το λόγο αυτό συμφωνήθηκε ότι θα αποστέλλεται στην καθ' ης σχετικό σημείωμα και ότι βάσει του σημειώματος αυτού η καθ' ης θα εκδίδει τιμολόγιο, το οποίο θα αποστέλλεται στην

ανακόπτουσα για εξόφληση και θα είναι πληρωτέο μέσα σε είκοσι (20) ημέρες από την κατάθεσή του και ότι σε περίπτωση καθυστέρησης της εξόφλησης λογαριασμού ή τιμολογίου πέραν της παραπάνω προθεσμίας, η ανακόπτουσα θα οφείλει και τόκους υπερημερίας επί του οφειλόμενου ποσού από την επομένη της λήξης της προθεσμίας εξόφλησης και χωρίς άλλη ειδοποίηση (άρθρ. 12 παρ. 1 και 3 των παραπάνω συμβάσεων). Στο πλαίσιο λειτουργίας των παραπάνω συμβάσεων για την παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας των μηνών Ιουλίου, Αυγούστου, Σεπτεμβρίου, Οκτωβρίου, Νοεμβρίου 2013, η ανακόπτουσα εξέδωσε ηλεκτρονικά, με ανάρτηση στην ιστοσελίδα της, ενημερωτικά σημειώματα για την έκδοση τιμολογίων από την καθ' ης, στα οποία αναφέρονταν η παραχθείσα ηλεκτρική ενέργεια και τα ποσά που έπρεπε να καταβληθούν στην καθ' ης για την αγορά της, συμπεριλαμβανομένου του αναλογούντος ΦΠΑ 13%. Βάσει των ανωτέρω σημειωμάτων, η καθ' ης εξέδωσε τα αντίστοιχα δελτία αποστολής-τιμολόγια, τα οποία εξειδικεύονται επαρκώς στην προσβαλλόμενη, διαταγή πληρωμής. Τα ανωτέρω δε δελτία αποστολής-τιμολόγια απεστάλησαν ταχυδρομικώς στην ανακόπτουσα για εξόφληση, όπως προκύπτει από τα αντίστοιχα με αριθμό αποστολής 15685599145, 1566102591, 1559867422, 1556790325, 1553730124, 154 0025793 αποδεικτικά παραλαβής συνοδευτικά δελτία μεταφοράς της εταιρείας ταχυμεταφορών ACS. Ειδικότερα, τα υπ' αριθμ. 45/30-11-2013 και 46/30-11-2013 δελτία αποστολής, που αφορούσαν την παραγωγή του Νοεμβρίου 2013 παρελήφθησαν από υπάλληλο της ανακόπτουσας στις 16-12-2013, τα υπ' αριθμ. 44/31-10-2013 και 43/31-10-2013 τιμολόγια που αφορούσαν την παραγωγή Οκτωβρίου 2013 παρελήφθησαν από υπάλληλο της ανακόπτουσας στις 25-11-2013, τα υπ' αριθμ. 40/30-09-2013 και 41/30-09-2013 τιμολόγια που αφορούσαν την παραγωγή του Σεπτεμβρίου 2013 παρελήφθησαν από υπάλληλο της ανακόπτουσας στις 16-10-2013, τα υπ' αριθμ. 38/31-08-2013 και 39/31-08-2013 τιμολόγια που αφορούσαν την παραγωγή του Αυγούστου παρελήφθησαν από υπάλληλο της ανακόπτουσας στις 17-09-2013, τα υπ' αριθμ. 37/31-07-2013 και 36/31-07-2013 τιμολόγια που αφορούσαν παραγωγή του Ιουλίου 2013 παρελήφθησαν από υπάλληλο της ανακόπτουσας στις 20-08-2013 και τέλος τα υπ' αριθμ. 33/30-06-2013 και 32/30-06-2013, τιμολόγια που αφορούσαν παραγωγή του Ιουνίου 2013 παρελήφθησαν από υπάλληλο της ανακόπτουσας στις 24-07-2013. Ως εκ τούτου, οι απορρέουσες από αυτά απαιτήσεις κατέστησαν ληξιπρόθεσμες και απαιτητές μετά την παρέλευση είκοσι (20) ημερών από την παραλαβή τους, σύμφωνα με το άρθρο 12 των επίδικων συμβάσεων. Κατόπιν τούτων, δε συντρέχει στην προκείμενη περίπτωση έλλειψη διαδικαστικής προϋπόθεσης για την έκδοση της ανακοπτόμενης διαταγής πληρωμής, αφού η απαίτηση της καθ' ης αποδεικνύεται από τα ανωτέρω έγγραφα που τέθηκαν υπόψη του Δικαστή που εξέδωσε την προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής. Το γεγονός ότι μόνο από τα δελτία αποστολής-τιμολόγια δεν αποδεικνύεται η ύπαρξη της απαίτησης, διότι αυτά δε φέρουν την υπογραφή του νομίμου εκπροσώπου της ανακόπτουσας ή τρίτου εξουσιοδοτημένου προσώπου, δεν καθιστά άκυρη την ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής. Και, τούτο διότι η κατάρτιση των συμβάσεων και η απαίτηση της καθ' ης που απορρέει από αυτές αποδεικνύεται από το συνδυασμό των δελτίων αποστολής-τιμολογίων με τα υπόλοιπα έγγραφα που τέθηκαν υπόψη του Δικαστή που εξέδωσε τη διαταγή πληρωμής, δηλαδή από το συνδυασμό των τιμολογίων με τις συμβάσεις πώλησης και αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας που υπογράφηκαν από τους διαδίκους και τα σημειώματα της ανακόπτουσας για την έκδοση των τιμολογίων που φέρουν την ηλεκτρονική υπογραφή της. Όσον

δε αφορά την πλήρωση του όρου για την εξόφληση των τιμολογίων, δηλαδή ότι τα δελτία αποστολής-τιμολόγια απεστάλησαν στην καθ' ης και παραλήφθηκαν στη συνέχεια από υπαλλήλους της κατά τις ως άνω ημερομηνίες, αυτό συνάγεται σαφώς από τα αποδεικτικά αποστολής της εταιρείας ταχυμεταφορών ACS σε συνδυασμό με τα αντίστοιχα ηλεκτρονικά αποσπάσματα παρακολούθησης της αποστολής. Ο δε ισχυρισμός της ανακόπτουσας ότι απαιτείτο στην προκειμένη περίπτωση και η προσκόμιση εγγράφου από το οποίο να προκύπτει ότι οι υπάλληλοι που παρέλαβαν τα τιμολόγια είχαν εξουσιοδοτηθεί προς τούτο από την ίδια δεν ευσταθεί, δεδομένου ότι αφενός μεν η παραλαβή των τιμολογίων δε συνιστά δήλωση βούλησης, ώστε να απαιτείται η απόδειξη αντιπροσωπευτικής προς τούτο εξουσίας εκείνου που την ενεργεί, αφετέρου δε στην προκειμένη περίπτωση δεν καθορίστηκε από τα συμβαλλόμενα μέρη συγκεκριμένος τύπος για τη συντέλεση της παραλαβής των τιμολογίων και ειδικότερα η σύνταξη εγγράφου κατά την παραλαβή, ώστε να απαιτείται η υπογραφή από νόμιμο εκπρόσωπο της ανακόπτουσας ή από εξουσιοδοτημένο από αυτή πρόσωπο. Συνεπώς, ο κρινόμενος λόγος ανακοπής είναι απορριπτέος ως κατ' ουσίαν αβάσιμος.

Από το συνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 626, 630 και 631 ΚΠολΔ προκύπτει ότι η διαταγή πληρωμής αποτελεί μόνο τίτλο εκτελεστό και όχι δικαστική απόφαση με τη στενή έννοια αλλά πράξη του δικαστή (οιονεί απόφαση) και επομένως δεν είναι αναγκαίο να έχει πλήρες αιτιολογικό για να είναι έγκυρη, αρκεί να περιέχει, εκτός από τα άλλα στοιχεία που προβλέπονται στις περιπτώσεις α, β, ε, στ και ζ του άρθρου 630 του ΚΠολΔ, το ποσό των χρημάτων ή των χρεογράφων που πρέπει να καταβληθεί, καθώς και την αιτία της πληρωμής, δηλαδή να προσδιορίζεται το είδος της δικαιοπραξίας από την οποία γεννήθηκε η απαίτηση, έστω και συνοπτικά, αρκεί να μη δημιουργείται αμφιβολία από ολόκληρο το περιεχόμενο της ως προς την αιτία της πληρωμής και δεν είναι απαραίτητο να περιγράφονται τα πραγματικά περιστατικά που συνιστούν την αιτία αυτή (ΑΠ 1825/2012 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΑΠ 1094/2006 ΝΟΜΟΣ, ΑΠ 1215/1995 ΕλλΔνη 1997.1793, ΑΠ 54/1990 ΕλλΔνη 32.62, ΕΑ 655/2012 ΤΝΠ ΔΣΑ, ΕΑ 5483/2008 ΕλλΔνη 2009.834). Εξάλλου, η παράλειψη των αναγκαίων κατ' άρθρο 630 του ΚΠολΔ στοιχείων μιας διαταγής πληρωμής, τότε μόνον μπορεί να οδηγήσει στην ακύρωσή της με ανακοπή των άρθρων 632 και 633 του ΚΠολΔ, όταν προκάλεσε στο διάδικο που την προτείνει βλάβη, η οποία δεν μπορεί να αποκατασταθεί διαφορετικά, παρά μόνο με την κήρυξη της ακυρότητας, σύμφωνα με το άρθρο 159 παρ. 3 του ΚΠολΔ (ΕΑ 655/2012-ΤΝΤ] ΔΣΑ). Στην προκειμένη περίπτωση, με το δεύτερο λόγο της κρινόμενης ανακοπής η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι η προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής δεν περιέχει ακριβή και σαφή περιγραφή της απαίτησης, καθώς δεν αναφέρονται σε αυτή τα στοιχεία των προσώπων που παρέλαβαν τα τιμολόγια, η ιδιότητά τους καθώς και η ημερομηνία παραλαβής τους, ώστε να υπολογιστεί η 20ήμερη προθεσμία από την οποία καθίστανται ληξιπρόθεσμες οι απαιτήσεις που απορρέουν από όπως επίσης και η σύμβαση και η ηλεκτροπαραγωγική μονάδα που αντιστοιχεί σε καθένα από τα τιμολόγια. Με αυτό το περιεχόμενο ο παραπάνω λόγος της ανακοπής, αναγόμενος στις τυπικές προϋποθέσεις της εκδόσεως διαταγής πληρωμής τυχάνει απορριπτέος ως κατ' ουσία(ν) αβάσιμος, διότι από την επισκόπηση του περιεχομένου της διαταγής πληρωμής προκύπτει ότι περιέχονται σε αυτή έστω και συνοπτικά όλα τα στοιχεία που εξατομικεύουν την απαίτηση της καθ' ης τόσο ως προς το ύψος όσο και ως προς

την αιτία, χωρίς να δημιουργείται αμφιβολία ως προς αυτή. Ειδικότερα, ως προς την αιτία της απαίτησης καθίσταται σαφές από το περιεχόμενο της διαταγής πληρωμής ότι προκύπτει για απαίτηση που απορρέει από τιμολόγια που επαρκώς εξειδικεύονται κατ' αριθμό, ημερομηνία έκδοσης και ποσό και τα οποία εκδόθηκαν με βάση ενημερωτικά σημειώματα που εξέδωσε ο ..., στο πλαίσιο συμβάσεων πώλησης και αγοράς ηλεκτρικής, των οποίων οι ημερομηνίες σύναψης τους και οι φωτοβολταϊκές μονάδες που αφορούν μνημονεύονται προσβαλλόμενη διαταγή πληρωμής ενώ επιπλέον γίνεται ειδική αναφορά στη κείμενη νομοθεσία και στη συμφωνία των συμβαλλομένων για τον τρόπο και το χρόνο πληρωμής των τιμολογίων. Περαιτέρω, αποδείχθηκε ότι η καθ' ης απέστειλε ταχυδρομικώς στην ανακόπτουσα τα τιμολόγια-δελτία αποστολής, και ειδικότερα τα δελτία αποστολής, που αφορούσαν την παραγωγή του Νοεμβρίου 2013 παρελήφθησαν από υπάλληλο της ανακόπτουσας στις 16-12-2013, τα τιμολόγια που αφορούσαν την παραγωγής Οκτωβρίου 2013 παρελήφθησαν από υπάλληλο της ανακόπτουσας στις 25-11-2013, τα τιμολόγια που αφορούσαν την παραγωγή του Σεπτεμβρίου 2013 παρελήφθησαν από υπάλληλο της ανακόπτουσας στις 16-10-2013, τα τιμολόγια που αφορούσαν την παραγωγή του Αυγούστου παρελήφθησαν στις 17-09-2013, τα τιμολόγια που αφορούσαν παραγωγή του Ιουλίου 2013 παρελήφθησαν από υπάλληλο της ανακόπτουσας στις 20-08-2013 και τέλος τα τιμολόγια, που αφορούσαν παραγωγή του Ιουνίου 2013 παρελήφθησαν από υπάλληλο της ανακόπτουσας στις 24-07-2013 ενώ μετά την παρέλευση 20 ημερών από την παραλαβή τους, η απαίτηση κατέστη ληξιπρόθεσμη και απαιτητή, σύμφωνα με τον 12° όρο των προαναφερόμενων συμβάσεων πώλησης, παρά τα αντιθέτως υποστηριζόμενα από την ανακόπτουσα, με δεδομένο μάλιστα ότι η καθ' ης η ανακοπή προέβη στην κατάθεση της αίτησης για την έκδοση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής στις 20-01-2014, ήτοι μετά την παρέλευση της ως άνω εικοσαήμερης προθεσμίας.

Με τον τρίτο λόγο της κρινόμενης ανακοπής η ανακόπτουσα ισχυρίζεται ότι η άσκηση του δικαιώματος της καθ' ης να προβεί στην έκδοση της διαταγής πληρωμής για την εξόφληση των αναφερόμενων, σε αυτή τιμολογίων είναι καταχρηστική, διότι παραβιάζεται η αρχή της ισότητας και της ίσης μεταχείρισης όλων ανεξαιρέτως των παραγωγών Ανανεώσιμων Πηγών Ενέργειας, η οποία επιβάλλεται από το άρθρο 118 παρ. 2 του Ν.4001/2011, περαιτέρω, δε διότι κατά παράβαση της καλής πίστης, της χρηστής διοίκησης και της ασφάλειας των συναλλαγών, η καθ' ης, επικαλούμενη επιλεκτικά τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας, κατόπιν αιτήσεως της, επέτυχε την έκδοση προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, με συνέπεια να διογκωθεί το έλλειμμα της ανακόπτουσας. Ο ανωτέρω λόγος τυγχάνει απορριπτέος ως νόμω αβάσιμος, διότι τα επικαλούμενα προς θεμελίωση αυτού πραγματικά περιστατικά δεν είναι ικανά να καταστήσουν καταχρηστική την άσκηση της αιτήσεως και δη ως υπερβαίνουσα και μάλιστα προφανώς τα υπό του άρθρου 281 ΑΚ διαγραφόμενα αξιολογικά στοιχεία. Εξάλλου, η εξόφληση της απαίτησης της καθ' ης η ανακοπή, κατόπιν νόμιμων δικαστικών ενεργειών, δε μπορεί να θεωρηθεί ότι συνιστά προνομιακή, μεταχείριση της ... έναντι της καθ' ης, διότι η εξόφληση δε γίνεται οικεία βουλήσει αλλά μέσω αναγκαστικής εκτέλεσης (βλ. 761/20.14 ΜΠΠειραιώς,. Αδημοσίευτη).

Με τον τέταρτο λόγο της κρινόμενης ανακοπής η ανακόπτουσα εκθέτει ότι διαδραματίζει ένα εξαιρετικά σημαντικό ρόλο στην αγορά ηλεκτρικής ενέργειας εντός της ελληνικής επικράτειας, και παρά το γεγονός ότι ο λογαριασμός πληρωμής ΑΠΕ είναι ελλειμματικός, η ως άνω εταιρεία δεν έχει πάψει να εξοφλεί στο ακέραιο τα εκδιδόμενα από τους παραγωγούς ΑΠΕ τιμολόγια . Ότι εφόσον οι παραγωγοί φωτοβολταϊκών σταθμών επιχειρήσουν μελλοντικά την έκδοση διαταγών πληρωμής, διεκδικώντας την άμεση εξόφληση των τιμολογίων θα προκληθεί τεράστια αναστάτωση στη λειτουργία της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας από την προνομιακή και σε βάρος της ίσης μεταχείρισης εκάστου παραγωγού ΑΠΕ είσπραξη των ποσών που αναγράφονται στις εκάστοτε διαταγές πληρωμής, με συνέπεια η ανακόπτουσα να βρεθεί σε προφανή αδυναμία εξόφλησης όλων των τιμολογίων, με απώτερες δυσμενείς επιπτώσεις σε όλη την αγορά ενέργειας. Ο ανωτέρω λόγος, ο οποίος βάλλει κατά της ουσιαστικής βασιμότητας της απαίτησης κατά τα εκτιθέμενα στο υπό κρίση δικόγραφο, αλυσιτελώς προβάλλεται στην προκειμένη περίπτωση, με δεδομένο ότι η ανακόπτουσα έχει προβεί στην εξόφληση του κεφαλαίου από τα επίδικα τιμολόγια, γεγονός που συνομολογεί και η ίδια, χωρίς να διατυπώσει οποιαδήποτε επιφύλαξη ως προς την ουσιαστική βασιμότητα ή την ύπαρξη της απαίτησης. Κατόπιν όλων των ανωτέρω, και ενόψει του ότι δεν υπάρχουν άλλοι λόγοι ακύρωσης, δεδομένου ότι όσα επιπλέον διαλαμβάνονται στο δικόγραφο της ανακοπής πρόκειται για θεωρητικές και νομικές αναλύσεις, άνευ ιστορικής βάσης και άνευ αιτήματος, για ακύρωση της προσβαλλόμενης διαταγής πληρωμής, ώστε να θεμελιώσουν ορισμένο και δεκτικό εκτίμησης λόγο, πρέπει η κρινόμενη ανακοπή να απορριφθεί στο σύνολο της και να επικυρωθεί η υπ' αριθμ. 183/2014 ανακοπτόμενη διαταγή πληρωμής του Δικαστού του Δικαστηρίου τούτου. Τα δικαστικά έξοδα της καθ' ης ή ανακοπή, κατά παραδοχή σχετικού αιτήματος της (άρθρ. 191 § 2 ΚΠολΔ), πρέπει να επιβληθούν σε βάρος της ανακόπτουσας, λόγω της ήττας της (άρθρ. 176 ΚΠολΔ και 63 επομ Κώδικα Περί Δικηγόρων) κατά τα ειδικότερα οριζόμενα στο διατακτικό της παρούσας.

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΛΟΓΟΥΣ ΑΥΤΟΥΣ

ΔΙΚΑΖΕΙ αντιμωλία των διαδίκων.

ΑΠΟΡΡΙΠΤΕΙ την ανακοπή.

ΕΠΙΚΥΡΩΝΕΙ την υπ' αριθμ. 183/2014 διαταγή πληρωμής του Δικαστού του Μονομελούς Πρωτοδικείου Πειραιώς.

ΚΑΤΑΔΙΚΑΖΕΙ την ανακόπτουσα στη δικαστική δαπάνη της καθ' ης η ανακοπή, την οποία ορίζει στο ποσό των δώδεκα χιλιάδων διακοσίων πενήντα (12.250) ευρώ.

ΚΡΙΘΗΚΕ, αποφασίσθηκε και δημοσιεύθηκε σε έκτακτη δημόσια συνεδρίαση στο ακροατήριο του, με απόντες τους διαδίκους και τους πληρεξούσιους δικηγόρους τους, στον Πειραιά στις 19-09-2017.

Η ΔΙΚΑΣΤΗΣ

Η ΓΡΑΜΜΑΤΕΑΣ

